

Vezéry Ödön, szerkesztő, Szolnok vm. ny. főjegyzője, a vidéki kritikusok nesz-tora, sz. 1841 V. 3.-án. 1863 ápr. 23.-án leszerződik Keszy József óbudai társulata-hoz segédszerelmes szerepkörre. Szin-játszói talentuma, színészi lelkesedése feltűnik Egressy Gábornak is, aki tanít-ásával és jóindulatával több ízben ki-tüntette. Óbudáról Hetényi József tár-sulatához, majd Bényei István pécsi színházához szerződik. 1865 telén Szabó József győri szintársulatánál találjuk, mint elsőrangú szerelmes és karakter-színészt. Később Tökés Emília vezetése alatti társulatban mint rendező és mű-vezető járja az alföldi városokat. 1866-ban a Kiss Sándor intendaturája alatt lévő debreceni színház tagja, ahol többek közt Petőfi Zoltán is pályatársa volt, majd Aradra szerződik és itt egyen-geti Tóth Edének útját, majd Pázmán Mihály miskolci társulatánál Dérynével ismerkedik meg. Miskolcon találkozik Brachvogel-lel, akinek „Narciss” című darabját ő fordítja először magyarra és Aradi Gerő szegedi társulatánál aztán nagy sikerrel játssza, majd Szabadkán találjuk, ahol művezető volt. Sorsa újból Debrecenbe viszi, innen Aradra szerző-dött, ahol Paulay Ede a Nemzeti Szin-házhoz akarja szerződtetni, de a meghí-vást anyagi okokból nem fogadja el. 1876 telén Sopronban színigazgató lesz, majd később saját társulatával Szom-bathelyen és Keszthelyen is szerepel, a hetvenes évek végén pedig újból az al-földi városokat látogatja. (Egy ízben Solymosyval az István-téri színház mű-vezetője volt.) Mint fordító értékes szol-gálatot tett a színiirodalomnak; nevezete-sebb fordításai: „A gyermekorvos” (1866), „Nagyon szép” (1866), „A fehér ruhás nő”, „Piroska és Boriska” (1871), „Két árva”, „Bőregér”, stb. Ő fordít-otta először magyarra „Narciss”-t és „Gringoire”-t. Legnagyobb sikerű szere-pei: Hamlet, Moor Ferenc (Haramiák), Narciss címszerepe, Pósa marquis (Don Carlos), Biberach (Bánk bán), III. Richárd, Fösvény (címszerep), stb. 1881-ben végleg otthagyja a színipályát, eleinte Szolnokon főispáni titkár, majd a **vármegye** szolgálatába lép és 1889-ben megalapítja a még ma is szerkesztett

lapját, a „Jász-Nagy-Kun-Szolnok vár-megyé”-t. Számos színikritikát és szí-nészesztétikai cikket írt lapján kívül a fővárosi lapokba és más vidéki ujságok-ba. Szentgyörgyi Istvánon és Deréki Antalón kívül ő az egyedüli, aki a mult század patinásnevű, ma már feledésbe merült nagy színészeinkkel együtt ját-szott; Petőfit, Bem tábornokot gyer-mekkorában személyesen ismerte és 1868 telén Debrecenben az ő pártfogá-sára szerződtették Petőfi Zoltánt, a nagy költő fiát. Neje: Popovics Mari, színész-nő. Szinpadra lépett 1871-ben.

(Zólyomi Jenő.)

Vezető szerep — a szindarab legna-gyobb, illetve érték szerint a legdominá-lóbb, legdöntőbb szerepe.

Vida László (fegyverneki és felsőpen-ci), az első magyar pesti szintársulat in-tendánsa, Pest m. táblabírája, sz. 1770 máj. 16.-án, Törtelen, Pest m., megh. 1831 december 6.-án, u. o. — 1808 ta-vaszán elhalt a felesége és egyetlen kis-fia, emiatt elhagyta törteli birtokát és a fővárosba költözött, ahol megismerke-dett a színészekkel. A nagyműveltségű és kiváló hazafi célja volt elsőrangúvá emelni a magyar színészetet és ezért 1809 febr. 1.-én átvette br. Wesselényi Miklóstól a színészet feletti ügyeletet és intendánssá lett. Első dolga volt, hogy kibérelte a mai Károly-körut 7. szám alatti Hacker-ház nagyszáláját és áta-lakította színházzá, úgyszintén a saját költségére díszleteket, ruhatárt szerzett be. Az intendánsságról azonban 1811 aug. 15.-én kénytelen volt lemondani szűkös pénzviszonyok miatt. A felszere-lést a társulatnak ajándékozta és vissza-vonult Törtelre, de továbbra is bőkezűen pártolta a magyar színészetet. Neje: Bárány Katica, színésznő. (L. o.) Szin-művei: „Az első hajós”, énekes játék 2 felv. Zen: Pacha Gáspártól. Pest. 1809. „Lauzus és Lidia”, vidéki színjáték 3 f. Bem. 1794 máj. 14, Pesten. „Berénd, vagy a hitetlenség maga magát meg-bosszulja”, szomj. 4 felv. Bem. 1794 okt. 17. Pesten. „Erőszak és szerelem áldo-zatja”, szomoruj. 5 felv. Bem. 1808 okt. 21. Pesten. „A haza szeretete”, érz. já-